

L'hora de parlar

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.
Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (documentació).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Campubí, Àlex Milian i Gemma Morales
(secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lin-
güística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa
Prieto (maquetació i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Fontana,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere Martí, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J.
Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra,
Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç
Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià
Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís
Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Sebastià Girard
(Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Josep
Bagur (Menorca), Octavi Martí (París), Rosanna Melià
(Terres de l'Ebre), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaría
(Alacant), Marcd Segales (Andorra).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni
Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert,
Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna
Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol,
Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco
Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Jordi
Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Enric Llebot, Joan
M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau,
Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig, Marià
Sánchez, Lali Sandiumenge (el Caire), Jordi Sebastià,
Màrius Serra, Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi
Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (Pequín).
Traductors: David Egea (alemany), Yolanda Girao (ita-
lià), Maite Insa (anglès i francès).
Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué, Joan
Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.
Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Foto portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma).
Tel.: 971 720 763.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i
Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraia (L'Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La fotografia que hem destacat en la portada d'aquesta setmana ha fet la volta al món. Tres encaputxats posaven punt final –alto el foc permanent, en la seva terminologia *ulsteritzant*– a prop de quaranta anys de violència política al País Basc. Ha estat una gran notícia. Ha estat una bona notícia. Dit això, ara s'obre un procés molt llarg en el temps que condicionarà, inevitablement, el conjunt de la política espanyola, basca..., i catalana. I això no necessàriament empeny en el sentit favorable a l'increment de l'autogovern de Catalunya. Menys encara respecte a les reformes institucionals que ja s'han aprovat al País Valencià o les que s'anuncien des de fa temps per a les Illes Balears.

El problema de fons és que, ja durant la transició política, l'autogovern de Catalunya va quedar limitat, en part, per fer possible una excepció basca. És innegable que, en aquell moment, qüestions com el finançament o l'estructura policial van fixar-se tenint en compte el context de violència que es donava a Euskadi i Navarra. Trenta anys després, no tindria gaire justificació que es repetira la jugada i es tornara a "tenir en compte" la circumstància inversa per acabar produint el mateix efecte.

Però aquesta nova circumstància també s'ha d'aprofitar per fer una revisió crítica dels últims temps de la política catalana. No té cap sentit que José Luis Rodríguez Zapatero –és a dir, la mateixa persona que va enviar un fax per exigir la dimissió del conseller en cap de la Generalitat de Catalunya– siga el beneficiari principal d'un procés de negociació que ell mateix va considerar completament inacceptable si qui ho feia era Josep-Lluís Carod-Rovira. El que val per al Govern espanyol hauria de valdre també per al Govern de la Generalitat de Catalunya. Si l'objectiu era la pau, està clar que calien mitjancers. Així doncs, algunes condemes polítiques haurien de passar als llibres d'història justament en sentit contrari.

Pel que fa a Euskadi, a Euskal Herria, esperem que tothom actue amb la responsabilitat que cal exigir als principals actors polítics. Especialment –i ho diem, malauradament, amb escepticisme– pel que fa al Partit Popular. No hi ha hagut cap procés d'aquesta mena que haja tirat endavant si no ha estat assumit com una qüestió d'estat per part tant del Govern com de l'oposició. L'exemple irlandès és l'escenari més evident en què laboristes i conservadors han tingut una actitud impecable de col·laboració institucional.

Als nostres lectors

"Ens van dir que lamentaven oferir-nos, només, formatge com a postres, però és que el tortell de Reis ja se l'havien menjat." Josep-Lluís Carod-Rovira trenca aquesta setmana, a EL TEMPS, un silenci llarg i dens sobre un viatge i una entrevista que han condicionat seriosament la política catalana i espanyola. Però aquest exemplar que teniu a les mans té més sorpreses. Volem donar la benvinguda a Toni Arbonés, un gran especialista en viatges, i a Enric Oller, un dels millors comentaristes de Motor d'aquest país. Estem convençuts que seran dues de les seccions més llegides del setmanari que teniu a les mans que, com veieu, continua creixent en pluralisme i qualitat vint-i-dos anys després de néixer.

Salvador Cot